

POSTANOWIENIE

Dnia 22 kwietnia 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Zbigniew Kapiński

w sprawie **A. S.**

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 22 kwietnia 2024 r.,

na posiedzeniu bez udziału stron,

wniosku obrońcy skazanego o wstrzymanie wykonania orzeczenia

Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 6 listopada 2023 r.,

sygn. akt III Ka 640/23, zmieniającego wyrok

Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2023 r.,

sygn. akt II K 701/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Obrońca skazanego A. S. we wniesionej kasacji wniósł jednocześnie o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt III Ka 640/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 701/20.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek obrońcy skazanego nie jest zasadny.

Przed przystąpieniem do rozpoznania wniosku merytorycznie, należy poczynić kilka uwag natury teoretycznej. Przede wszystkim zauważyć należy, że możliwość wstrzymania wykonania zaskarżonego kasacją orzeczenia ma charakter

wyjątkowy i stanowi odstępstwo od zasady określonej w art. 9 § 2 k.k.w. Zgodnie bowiem z treścią tego przepisu orzeczenie staje się wykonalne z chwilą jego uprawomocnienia. Z utrwalonego w tym przedmiocie orzecznictwa Sądu Najwyższego jednoznacznie wynika, że zastosowanie tej instytucji możliwe jest przy jednoczesnym spełnieniu dwóch warunków, to jest wystąpienia sytuacji oczywistej zasadności zarzutów kasacyjnych oraz wykazania przez wnioskodawcę, że dalsze wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 8 lutego 2022 r., sygn. akt II KO 111/21, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 października 2021 r., sygn. akt V KK 415/21).

Tymczasem uzasadnienie wniosku obrońcy skazanego sprowadza się do twierdzenia jakoby waga podniesionych zarzutów kasacyjnych stanowi o oczywistej zasadności kasacji i na tej podstawie wykonanie zaskarżonego orzeczenia Sądu Okręgowego w Rzeszowie winno zostać wstrzymane. W ocenie Sądu Najwyższego, wbrew twierdzeniom obrońcy skazanego, kasacji wniesionej w imieniu A. S. nie można uznać za oczywiście zasadną, a więc za taką, która bez potrzeby pogłębionej analizy zaskarżonego nią rozstrzygnięcia Sądu odwoławczego, przekonuje o trafności i skuteczności tego nadzwyczajnego środka zaskarżenia. Nie bez znaczenia jest również fakt, że Autor kasacji pomija konieczność odniesienia się do okoliczności świadczących o tym, że wykonywanie orzeczenia mogłoby wywołać wyjątkowo dolegliwe i nieodwracalne dla skazanego skutki. Brak tego wskazania, mając na uwadze, że ewentualne przystąpienie do odbycia kary pozbawienia wolności przez skazanego samo w sobie nie stanowi o wyjątkowo dolegliwych i nieodwracalnych wobec niego skutkach, a nadto podstawa wniosku oparta w zasadzie tylko na opinii o zasadności zastosowania omawianej instytucji wyrażonej przez samego wnioskodawcę, powodują, że przedmiotowy wniosek nie zawiera w swojej treści takiej argumentacji, która przemawiałaby za jego uwzględnieniem. Dodać również należy, że w realiach przedmiotowej sprawy brak jest podstaw do twierdzenia – nie przesądzając wyników postępowania kasacyjnego – że sposób przeprowadzenia postępowania oraz zapatrywanie wyrażone przez orzekający w sprawie Sąd odwoławczy, naznaczone były tego

rodzaju nieprawidłowością, która mogłaby doprowadzić do obalenia domniemania zgodności z prawem prawomocnego wyroku.

Uwzględniając powyższe Sąd Najwyższy stwierdził zatem, że w stosunku do skazanego A. S. nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji przewidzianej w art. 532 § 1 k.p.k., skutkującej wstrzymaniem wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Rzeszowie z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. akt III Ka 640/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Dębicy z dnia 16 czerwca 2023 r., sygn. akt II K 701/20.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[J.J.]

[ms]